

danne lærde Skoler afgive disse mindre Fælleseleaser fra deres Omraade. Jeg vil dernæst, hvad jeg maaffee burde have sagt tidligere, gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem gik ud fra, at det Hele ikke vilde faae nogen praktisk Betydning, da det alligevel vilde blive ved at gaae i den gamle Gænge, og der var jo ogsaa kun i Lovforslaget nævnt 4 Skoler; hvor en saadan Deling skulde finde Sted, ved de andre vilde det derimod vedblive at gaae paa den gamle Maade. Nei, det er aldeles ikke Tilfældet. For det Første maa som sagt den Omstændighed tages med i Betragtning, som det ærede Medlem synes at forbigaae, at selv paa de Steder, hvor nu Saadant ikke skal finde Sted, er der Intet veien for, at det vil kunne finde Sted; det behøver langtfra der at gaae i den gamle Gænge. Dette er det Hovedpunkt, som det forekommer mig i det Hele taget besynderligt, at det ærede Medlem har kunnet overse. At denne Bestemmelse er kommen ind, er netop skeet, for at man der, hvor man ønsker at gaae i denne Retning, vil kunne gjøre det. Jeg har altsaa ikke i, hvad der af det ærede Medlem er fremsat, kunnet see Noget, der skulde tale for en Dødgivelse af denne Lovforslagets Tanke. Og hvad dernæst det angaar, at det skulde være Meningen, at man blot vilde see at holde paa det Gamle, og at man derimod ikke vilde bryde sig om den mathematisk-naturvidenskabelige Afdeling, da er der virkelig ikke nogen Grund til at antage dette; der har ivertimod fra mange Sider givet sig meget bestemte Indsættelser, og der er fra mange Sider blevet udtalt den Mening, at der bestandig gjør sig en større og større Tendents gjældende til at gaae i den nye Retning af mathematisk-naturvidenskabelig Underviisning. Jeg skal endnu her bemærke, at naar det ærede Medlem meente — og det synes ogsaa, at andre ærede Medlemmer have meent det — at naar man saaledes skulde dele de forskjellige Skoler, vilde det ikke være godt, at der blev denne fælles Underviisning, saa anseer jeg dette for meget lidet begrundet; jeg

troer virkelig, at denne Foranstaltning ved en nøiere Overveelse vil findes at være meget naturlig og ønskelig navnlig af Hensyn til den i det Hele taget større og større Samarbejdet og Samvirken af de mange forskjellige Factorer, der ellers vilde stille sig ad. Jeg anseer det for Noget, der vil være gavnligt for Landet og for Skolerne, som det jo er meget ønskeligt ikke maae forfalde til Genstidighed. Dette med Hensyn til den anden Hovedgrund. — Jeg er bange for allerede at have talt for længe, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale den af det ærede Medlem nævnte tredje Grund, hvor han fandt, at Ministeriets Forbrydelse gik videst, idet det der var gaaet i en ganske modsat Retning af, hvad han ansaae for det Rette. Jeg tror dog ikke, at dette i det Hele er en saa overordentlig farlig Sag at indlade sig paa; det er jo et gammelt Spørgsmaal, dette, hvad der er det Rigtigste, enten at lade Examina blive ved Skolerne eller at henlægge dem til Universitetet. Det ærede Medlem fremkom med en Ytring i saa Henseende, som jeg høier mig for, forsaavidt den gik ud paa, hvad der var hans personlige Erfaring; kun skal jeg sige, at det er høist besynderligt, at Stæbnen har ført med sig, at han Ingen har hørt, der har været af den Mening, at det ikke var rigtigt, at Examen var henlagt til Universitetet, og jeg tror, at han søiede til, at han ikke endnu havde truffet paa Noget, der ikke erkjendte, at det var en meget bedre Ting, at Examen var henlagt til Universitetet. Jeg kan ogsaa her tale af egen Erfaring. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem hører til dem, som have underkastet sig Examen ved Universitetet; men hvis det er Tilfældet, saa maa jeg tilstaae, at det er endnu mere forunderligt, at han ikke har bevaret Erindringer om, hvorledes det er gaaet til. Jeg skal kun for mit Vedkommende sige — og der er vist flere her, som have gjort samme Erfaring — at det er et overordentlig flatteret Billede, som man her er tilbøielig til at give af Examen ved Universitetet, naar man nu bilder